

Komora odrazila další útok politiků

Povinné členství lékařů v Komoře není neústavní.

Ústavní soud 14.10.2008 zamítl návrh skupiny senátorů na zrušení § 3 odst. 1 zákona č. 220/1991 Sb. v platném znění. Proti tomuto konečnému rozsudku není žádný opravný prostředek.

Ústavní soud při svém rozhodování posuzoval nejenom to, zda a jak Komora plní svoji funkci a povinnosti, ale, jak z obsáhlé odůvodnění rozsudku vyplývá, vycházel ze zahraniční a mezinárodní judikatury, když srovnával ČLK s lékařskými komorami ostatních států EU.

Soud konstatoval, že Česká lékařská komora vznikla legitimním způsobem tedy ze zákona.

- ČLK jako veřejnoprávní korporace vznikla z vůle státu, který na ni v souladu s principem subsidiarity delegoval část svých pravomocí. Nejde o občanské sdružení vzniklé z vůle občanů a proto povinné členství v ČLK neomezuje právo občanů svobodně se sdružovat či nesdružovat.
- Povinné členství v ČLK odpovídá v Evropě běžnému povinnému členství lékařů a příslušníků jiných svobodných povolání v komorách.
- Profesní samosprávy zvyšují demokratičnost státu a posilují práva občanů při správě věcí veřejných.
- ČLK vykonává profesní dohled nad lékaři ve veřejném zájmu.
- Právo vydávat stavovské předpisy a závazná stanoviska má nejenom ČLK, ale také ostatní komory.
- Rozhodnutí orgánů ČLK jsou přezkoumatelná soudem, což představuje dostatečnou pojistku.
- Personální a disciplinární pravomoci vůči svým členům mají všechny profesní komory.
- Účast ČLK ve výběrových řízeních a dohodovacích řízeních je legitimní.
- ČLK se řídí demokratickými principy, všichni členové mají rovné právo účastnit se profesní samosprávy.
- ČLK legitimně zaujímá postoje k navrhovaným právním normám, k podmínkám výkonu lékařského povolání a k podmínkám, za kterých je realizováno základní právo všech lidí – právo na život a zdraví.

Pokud by povinnost pro lékaře být členem Komory měla být v rozporu s Listinou základních práv a svobod, pak by tuto Listinu muselo porušovat 16 států Evropské Unie, v nichž je členství v lékařské komoře povinné. Pokud by povinné členství mělo být v rozporu s Ústavou, pak by jejím porušením muselo být rovněž povinné členství v osmi z celkem devíti v ČR existujících profesních komor. Na místo členství se totiž principem povinné registrace řídí jen komora advokátů.

O účelovosti tohoto politicky motivovaného útoku na ČLK pak nejlépe svědčí skutečnost, že navrhovatelé požadovali zrušit povinné členství pouze v naší komoře a nikoliv k komorách stomatologické a lékárnické, byť jsou všechny tři tyto zdravotnické komory zřizovány stejným zákonem.

Rozhodnutí Ústavního soudu má zcela zásadní význam pro budoucnost profesní lékařské samosprávy v České republice. Skutečnost, že ČLK obstála se ctí považuje za obrovský úspěch, za který patří dík stovkám dobrovolných funkcionářů, kteří v orgánech komory v zájmu svých kolegů pracují a pracovali.

Rozhodnutí Ústavního soudu je sice definitivní, avšak nechrání nás před dalšími útoky ze strany politiků, kteří se budou snažit omezovat práva a kompetence Komory. Vzpomeňme na

loňský návrh zákona na likvidaci komory připravený v dílně ministerstva zdravotnictví, který jako nastrčená figurka podával poslanec Kochan. ČLK upozorňující na problémy ve zdravotnictví a hájící profesní zájmy svých členů je a vždy bude trnem v oku těch politiků, kteří považují zdravotnictví v lepším případě za černou díru na peníze, v horším pak za svoji tučnou kořist.

Stávající zákon č. 220/1991 Sb. jistě není dokonalý. Pokud budou mít zákonodárci zájem na zlepšení fungování profesní lékařské samosprávy, připravili jsme pro ně vlastní návrh, který nejenom nahrazuje povinné členství povinnou registrací, ale zejména posiluje kompetence Komory tak, abychom mohli co nejlépe plnit své povinnosti vůči pacientům i lékařům.

Milan Kubek